

عنوان مقاله:

لزوم بررسی و شناخت ژن ها در بهبود زخم پوستی تحت تیمار با ملیتین

محل انتشار:

هجدهمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در علوم برق، کامپیوتر و مهندسی پزشکی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

آسان اسماعیلی قزلجه میدان - کارشناس ارشد ژنتیک سلولی و مولکولی، دانشگاه غیرانتقاعی ربع رشید تبریز

خلاصه مقاله:

پوست بخشی از دستگاه پوششی بدن است. بخش های دیگر این دستگاه مو، ناخن و غشاء مخاطی هستند. پوست دارای تا هفت لایه بافت اکتودرمی است که از عضلات، استخوان ها، رباط ها و اندام های داخلی محافظت می کند. پوست انسان شبیه پوست اکثر پستانداران دیگر است و بسیار شبیه پوست خوک است. اگرچه تقریباً تمام پوست انسان با فولیکول های مو پوشیده شده است، اما می تواند بدون مو به نظر برسد. نتایج نشان می دهد با استفاده از آنتی بادی پلیکلونال بر علیه ۲FGF مشخص شد که رگزایی و تولید کلاژن در محل زخم کاهش می یابد. همچنین در موشهای ناک اوت برای این ژن، مشخص شد که ترمیم زخم های عمیق این موش ها با مشکل همراه هستند. و تولید کلاژن در محل زخم در این موش ها کاهش می یابد. همچنین مطالعات حاکی از این است که افزایش بیان ۲FGF در فیبروبلاست و گیرنده آن در کراتینوسیت ها در محل زخم بیانگر این نکته است که این دو ژن موجب تحریک اپیتالیزاسیون در محل آسیب به روش پاراکرینی می شوند. و می توان گفت پوست به عنوان اولین خط دفاعی بدن در اثر ایجاد زخم می تواند در معرض ورود باکتری های مختلف و بروز عفونت های باکتریایی شود. بیشتر زخم های عفونی ناشی از کلونیزاسیون باکتریایی هستند.

کلمات کلیدی:

فیبرونکتین، متالوپروتیناز، بهبود زخم پوستی، موش سوری نر بالغ، ملیتین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1987867>

